

Komisja uważa, że podniesione przez hiszpańskie i katalońskie władze argumenty na uzasadnienie — ochrona konsumentów (ochrona drobnego handlu, aby zagwarantować istnienie konkurencyjnej oferty na każdym rynku, ochrona środowiska i środowiska miejskiego) nie mogą zostać przyjęte z następujących względów:

- (1) kryteria określone w badanych przepisach nie zmierzają w rzeczywistości do ochrony konsumentów, jak utrzymują władze krajowe, tylko do wspierania sektora drobnego handlu ze szkodą dla wielkich marek handlu detalicznego. Dlatego też środki te nie są odpowiednie do osiągnięcia podanego celu, ponieważ w rzeczywistości mają one cele o charakterze gospodarczym.
- (2) omawiane środki wykraczają poza to, co niezbędne do osiągnięcia zamierzonych celów. W każdym razie to do krajowych władz należy wykazanie, że celów, na które się powołują, nie można by osiągnąć za pomocą mniej restrykcyjnych środków.

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2008 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Słowenii

(Sprawa C-402/08)

(2008/C 285/49)

Język postępowania: słoweński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: U. Wölker i V. Kovačič, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Słowenii

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych w celu dostosowania się do dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu⁽¹⁾, Republika Słowenii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republikę Słowenii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Termin transpozycji dyrektywy 2004/35/WE upłynął w dniu 30 kwietnia 2007 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 143, s. 56.

Odwołanie od wyroku Sadu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 9 lipca 2008 r. w sprawie T-429/04 **Trubowest Handel GmbH i Viktor Makarov przeciwko Radzie i Komisji**, wniesione w dniu 23 września 2008 r. przez **Trubowest Handel GmbH i Viktora Makarova**

(Sprawa C-419/08 P)

(2008/C 285/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Trubowest Handel GmbH i Viktor Makarov (przedstawiciele: K. Adamantopoulos, E. Petritsi, dikigoro)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą o:

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji w całości;
- uwzględnienie przez Trybunał, w drodze wydania ostatecznego orzeczenia, skargi odszkodowawczej wniesionej do Sądu Pierwszej Instancji (SPI) na podstawie art. 288 WE, lub — tytułem ewentualnym — przekazanie SPI sprawy do ponownego rozpoznania;
- obciążenie Rady i Komisji ich własnymi kosztami, a także wszelkimi kosztami poniesionymi przez wnoszących odwołanie w toku niniejszego postępowania oraz postępowania przed SPI.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnoszą, że zaskarżony wyrok powinien zostać uchylony z następujących względów:

- 1) SPI naruszył prawo, dokonując wykładni prawa wspólnotowego i stosując je w odniesieniu do warunków, na jakich po stronie Wspólnoty może powstawać odpowiedzialność pozasądowa zgodnie z art. 288 akapit drugi WE. Po pierwsze wnoszący odwołanie twierdzą, że zaskarżony wyrok wydany został z naruszeniem prawa, gdyż SPI zupełnie nie wziął pod uwagę zarzucanego czynu bezprawnego w kontekście oceny związku przyczynowego, a także nie przeanalizował go w jego kontekście prawnym, mimo iż powinien był tak postąpić w celu ustalenia odpowiedzialności prawnej Wspólnoty. SPI naruszył prawo poprzez niedokonanie, zgodnie z prawem wspólnotowym, prawidłowej oceny istnienia bezpośredniego związku przyczynowego między postępowaniem instytucji wspólnotowych a wynikłą z niego szkodą poniesioną przez wnoszących odwołanie, oraz poprzez uznanie, że nie istniał wystarczająco bezpośredni związek przyczynowy między postępowaniem instytucji wspólnotowych a powstałą szkodą na tej podstawie, że wnoszący odwołanie nie wykazali zachowania po ich stronie należytej staranności lub, że winę należy przypisać wyłącznie władzom niemieckim.